

styrket bl.a. ved hva student, om hvor liten han hadde lært seg av ettårig tjeneste hos høye ham fortelle om de 7 unge nordmenn, som i Gøteborg etter korpsen, var kommet til slutt var kommet til han av legasjonen i våre myndigheter i sak angående disse hadde naturligvis gjort et prektig bilrende typer blant

Elverum

og fremst mot Koht, men i annen rekke visstnok også mot Hambro. Wright var forøvrig sterkt opptatt også av at den såkalte «Elverumsfullmakt» overhodet ikke var vedtatt.

Nettopp om den hadde jeg en kort, men noe skarp replikkveksel med Hambro i et møte hos justisministeren, hvor jeg var innkalt sammen med komitéen til forberedelse av stortingsvalgene. Han vil ikke være med på at den fullmakt han foreslo (og muligens fikk vedtatt) var et utslag av konstitusjonell nødrett og ga regjeringen myndighet utover de vanlige myndighetsgrenser. For øvrig har jeg støttet hans aksjon mot hjemmefrontens (det er visst først og fremst Thagaards) forslag om å la suspendere stemmeretten ved siktelse for landsforræderi, skjønt grunnloven krever tiltale. Dette blir sikkert endret, slik at man her unngår å innføre noen ordning som bryter med grunnlovens regel.

NB

Stockholm den 12. mars 1945.

18. 2. 45. (Søndag).

parten Oaks-komitéen. erige skulle få «krype sasjonen (!) – Ved ste høflig (men sant!) arbeide i enestående som «ordfører» retten odige ledelse og hans ge når vi sto fast. på a kjennelsen. – dette møysommelig lsstillende, etter mitt lørkaptein Bergersen, k. erte med rette krigs. vn. Jeg leste allerede 22.1. 1940, ikk av formuleringen jere er (dessverre) ingsmennene Wright rtinget 1939-40. De rede rettet seg først

De aller siste dagene i London før min avreise den 22. februar fra London hadde jeg et par ganske interessante konferanser.

Først og fremst var jeg i «avskjedsaudiens» hos utenriksminister Lie, som talte høyst åpenhertig om de vanskeligheter han hadde med Hambro. Hambro hadde uttalt seg slik både i Amerika og England om disse to land at han hadde en voldsom opinion mot seg i begge land. Churchill hadde sagt til kong Haakon: «Don't Your Majesty know that he is an enemy of my country?» Og nå var den siste affære med Sovjetregjeringen kommet til, i anledning av Hambros nekrolog om den polske minister Neumann. Lie viste meg ordlyden av den henvendelse som var kommet fra Moskva, og som gikk ut på et krav om at den norske regjering skulle ta offentlig avstand fra Hambros uttalelse om den «nye imperialisme». Man hadde forhandlet med Sovjetambassadøren om formen for den norske regjeringens desavouering av Hambro, og den er siden kommet i form av en redaksjonsartikkel i informasjonskontorets organ «Norsk Tidend». (Det er nettopp det som er det dumme: at en norsk avis fremtrer offisielt som utgitt av et regjeringskontor. Det var av den grunn den norske regjering kunne gjøres ansvarlig for hva Hambro fikk publisere der. Og på samme grunnlag fikk man også for et par år siden en klage fra det britiske Foreign Office i anledning av en artikkel Keilhau hadde skrevet der om «den annen front»).

inby - Fimbi